మన సుకృతము

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక జనవరి 2004

అస్తిత్వము

అస్తిత్వము[1] కాకతాళీయమో, ఒక గుడ్డివాడు విసిరిన రాయో లేక ఎవడో అనామకుడు చేసిన ఓ వెర్రిచేష్టయో కాదు. అది సాక్షాత్తు భగవంతుని నర్తనశాల.

జీవితము ఎలాగో సంభవించిన గుడ్డి యంత్రం కాదు. అర్థం పర్థం లేని వ్యర్థప్రస్థానమూ కాదు, నిష్ప్రయోజనమూ కాదు. అదొక మహాసత్యావిష్కరణ కోసం చేసే దీర్ఘప్రయాణం – మూగతపస్సు. తనలో నిక్షిప్తమైన దైవాన్ని క్రమక్రమంగా వికసింపజేసే మహాప్రస్థానం.

అస్తిత్వము ఒక ఇంద్రజాలమో లేక ఎండమావో, మరొకటో కాదు. అది ఒక భ్రాంతీ కాదు, నిష్ప్రయోజనంగా అనవసరంగా ఆవిర్భవించిన మాయా కాదు. ఒక మహాసత్యం తనలో తాను సృష్టించుకొన్న అద్భుత ప్రపంచం.

*

ఆవిర్భావమనగా పరమేశ్వరతత్త్వంలోని ఒక ఉదంతం మాత్రమే కాదు – చిరంతనమైన ఆ మహా మహిమాన్వితుని తనువు, ముఖము – అతని శక్త్యానందముల కలకలము.

*

అస్తిత్వమనగా జీవితాన్ని తిరస్కరించుట కాదు – అన్వేషించుట, మనుగడ సాగించుట.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

---

1 .Existence = బ్రతుకు

పరిణామ ప్రక్రియ ఊర్ధ్వగమనము

ఈ ప్రకృతిలో ఒక ఆరోహణ క్రమమున్నది. అది రాయినుంచి చెట్టువరకు, చెట్టునుంచి జంతువువరకు, జంతువునుంచి మనిషి వరకు సంభవించింది. అందుకని మనిషి తనే పరిణామ ప్రక్రియకు మకుటమని, తనకంటె ఎక్కువ స్థాయి యింకేమీ లేదని భావిస్తాడు. కాని అది చాలా పెద్ద పొరపాటు. భౌతికప్రకృతి దృష్ట్యా మనిషి కూడా ఒక జంతువే – ఆలోచించగలిగిన, మాటలాడే జంతువు. కాని తన భౌతిక జీవితసరళిలోను, బుద్ధులలోను, జంతులక్షణాలే భాసిస్తాయి! సృష్టి యిలాంటి లోపభూయిష్టమైన జీవితో ఎందుకని తృప్తి చెంది వుండాలి? జంతువులోనుంచి మనిషి ఆవిర్భవించినట్లుగానే మనిషిలోనుంచి మరో మనిషి – అజ్ఞానానికి బానిసగావుండే స్థాయినుంచి ఎదిగి ఊర్ధ్వముఖంగా పరిణామం చెంది – అదే బాహ్యరూపమును కలిగియు, అంతకు మించిన చేతనను పొందిన జీవి ఎందుకు రాకూడదు?

ఈ సత్యాన్ని మనకు బోధించటానికే శ్రీఅరవిందులు అవతరించారు. మానవుడు ప్రస్తుతం ఓ మానసికస్థాయికి చెందిన జీవి. కాని అతడు కూడా పరిణామంలో ఒక స్థాయి మాత్రమే కదా. తత్కారణంగా అతనికి కూడా మరియొక నూతన చేతనను (Truth-Consciousness) పొందగలిగే అవకాశం ఉందని వారు చెప్పారు. సంపూర్ణమైన, సమగ్రమైన, సలక్షణమైన, సుందరమైన, ఆనందమయమైన, సంపూర్ణచైతన్యముగల జీవితమును పొందగలిగే అవకాశము కూడ కలదని వక్కాణించారు.

మూలం: శ్రీమాత

మనిషి అంటే

మనిషి ఈ పృథ్వీపై మనస్సు, ప్రాణం, శరీరం రూపాలలో తనను తాను అన్వేషించుకొందుకు తనను తాను పరిపూర్ణ అనుభవజ్ఞుడిగా ఆవిష్కరించేందుకు ఉద్యమిస్తున్న ఆత్మ.

*

భారతీయ భావవేదికపై మనిషి అనగా అనేక చేతనారీతుల అభివ్యక్తం, ఆత్మసాక్షాత్కారానికై ప్రచలితమైన ఆత్మ. దైవ రూపాన్ని ఆవిష్కరించుకోగల శక్తి – ఆత్మచైతన్య భిత్తికగా పరిణామం చెందుతున్న ప్రకృతి ఒడిలోని చిదాత్మ! అతడొక విభూతి; ఒక చిరంతన అస్తిత్వం! ద్వైభావనా సాగరంలోని ఒక నిరంతర తరంగం! చిదగ్నికుండ జన్యమైన నందాదీపం! స్థూలదృష్టికి సాధారణ జీవే అయినా సూక్ష్మస్థాయిలో అతడు తాను ఆరాధించే దేవతలనే అధిగమించగల అసామన్యుడు! సాధారణ జంతుప్రవృత్తి అతని నైజంలో అర్ధభాగం మాత్రమే కాని, నిజానికి మనిషి అంతకు మించిన త్రివిక్రమ భావ జీవ రసాయన సంపుటి. అతడి ఆంతరిక వాస్తవం ఒక దివ్యచైతన్య దీపిక! భౌతికపరిమితుల్ని అధిగమించగల దివ్యసత్తాకము. ఈ భూమండలం మీది చరాచర జీవరాశిలో అధమస్థాయి మానవ తత్త్వంనుంచి అసాధారణ దివ్యభూమికకు ఉద్గమించగల ఒకానొక అతిలోక దివ్యశక్తి అతడు. ఇదే భారతీయ సంస్కృతి మనిషికి నిర్దేశించిన తొలి ఆదర్శం! తొలి ధ్యేయం.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

భూలోక జీవితం

జీవితం దివ్య అభివ్యక్తే కాని అపరిపూర్ణము. జీవితంలో, భూమిపైన, శరీరంలో 'ఇహైవ' ఇక్కడే అని ఉపనిషత్తు చెప్పినట్లు దైవత్వాన్ని ఆవిష్కరించుకోవాలి. ఇక్కడే ఆ సర్వోత్తీర్ణ మహిమను, కాంతిని, మాధుర్యాన్ని మన చేతనలో సాధ్యమైనంతవరకు యథార్థ సత్యంగా ఆవిష్కరించుకొని ప్రకటించాలి.

*

'ఋతచిత్' అని వేదమన్నది – నేను 'అతిమానసం' (Supermind) అన్నాను. అది విజ్ఞానఘనం. నీవెంత ప్రయత్నించినా లభించని పరమార్థమది. ఒక ఉపనిషత్తులో మనోమయ పురుషునికి పై అంతస్తులో విజ్ఞానమయ పురుషుడున్నాడని చెప్పబడినది. జీవాత్మ దాని పరిధిలోకి ఎగబ్రాకి తద్వారా ఆత్మానందం పొందాలి, ఈ ప్రకృతి పరిణామంలో ఆ స్థితి లభిస్తే పరిణామ సాఫల్యం లభించినట్లు. అప్పుడు జీవితవృక్షం చిటారుకొమ్మన ఫలించినట్లు ఈ శరీరంలోనే అది సాధ్యం. ఈ శరీరంలోనే అవతరింపచేసుకోవాలి. ఆ శరీరం పరిపూర్ణ దివ్య శరీరం. పృథ్వీతలంపైన దివ్యజీవనం – మధుర బృందావనం – మొలుస్తుంది అని మనమనవచ్చు. మన మానవజాతి బంగారు కల ఫలించినట్లే, చాలామంది ఋషులు, ప్రవక్తలు, మతాలు ఆకాంక్షించినట్లు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

మానవుని రూపాంతరీకరణము

రూపాంతరీకరణ మనగా ఉన్నతచైతన్యం మనోప్రాణిక దైహికాలలోకి దిగివచ్చి వాటి స్థానాన్ని ఆక్రమించుట.

*

ఆత్మ ద్రవ్యరాశిలో జీవధాతువుగా అంకురించి, తన మూల ప్రకృతిలోనే ఉండి అత్యున్నత ఆత్మభూమికలకు అధిరోహిస్తుంది. ఈ ఉద్గమనంలో అది అటు ఉన్నతోన్నత శిఖరాలను, ఇటు నిమ్నాతి నిమ్నతరాలను స్పృశిస్తుంది. రెండింటిని కలుపుతుంది. ఆ ఆత్మజ్యోతి అన్ని బహుముఖీనమైన కాంతుల్ని, శక్తుల్ని కూడకట్టుకొని భౌతికవస్తు ప్రపంచంలోకి దిగుతుంది. అనేకానేక ఓజశ్శక్తుల రూపాలలో తనకు తాను అభివ్యక్తం చేసుకొంటుంది. ఈ భౌతికజగత్తును మరింతగా దైవ విభూతి మయం చేస్తుంటుంది. ఈ పరిణతరూపంలో (transformed matter) ఆత్మ పదార్థం భౌతికబంధాలకు బందీ అయిపోదు. ఓ పెద్ద సంకెలగా మారిపోదు. ద్రవ్యానికి కూడా తన స్పర్శతో దైవత్వభావనను కలిగించి సత్యాన్వేషణకు ఒక సమర్థవంతమైన ఉపకరణంగా మార్చుకొంటుంది. ఆత్మయే ఈ మార్పునకు కారకం, ప్రేరకం అవుతుంది. అంతమాత్రాన ద్రవ్యరాశి తనలో నిబిడీకృత అంతశ్శక్తుల్ని కోల్పోదు. తన పద్ధతుల్ని మార్చుకోదు. కాని ఆత్మస్పర్శవలన ద్రవ్యరాశి తన అనంత శక్తి యుక్తుల్ని సాధనా సాధ్యాలను తన ప్రణాళికల ఆంతర్యాలను బహిర్గతం చేస్తుంది. వీటి ఆచరణలో ఉన్నత ఫలితాల్ని ప్రదర్శిస్తుంది. ఫలితంగా భౌతిక ద్రవ్యరాశి తన వెనుక అజ్ఞాతంగా వున్న దివ్యప్రకాశాన్ని ఆవిష్కరిస్తుంది. The divine life will reject nothing that is capable of divinisation; all is to be seized, exalted, made utterly perfect.

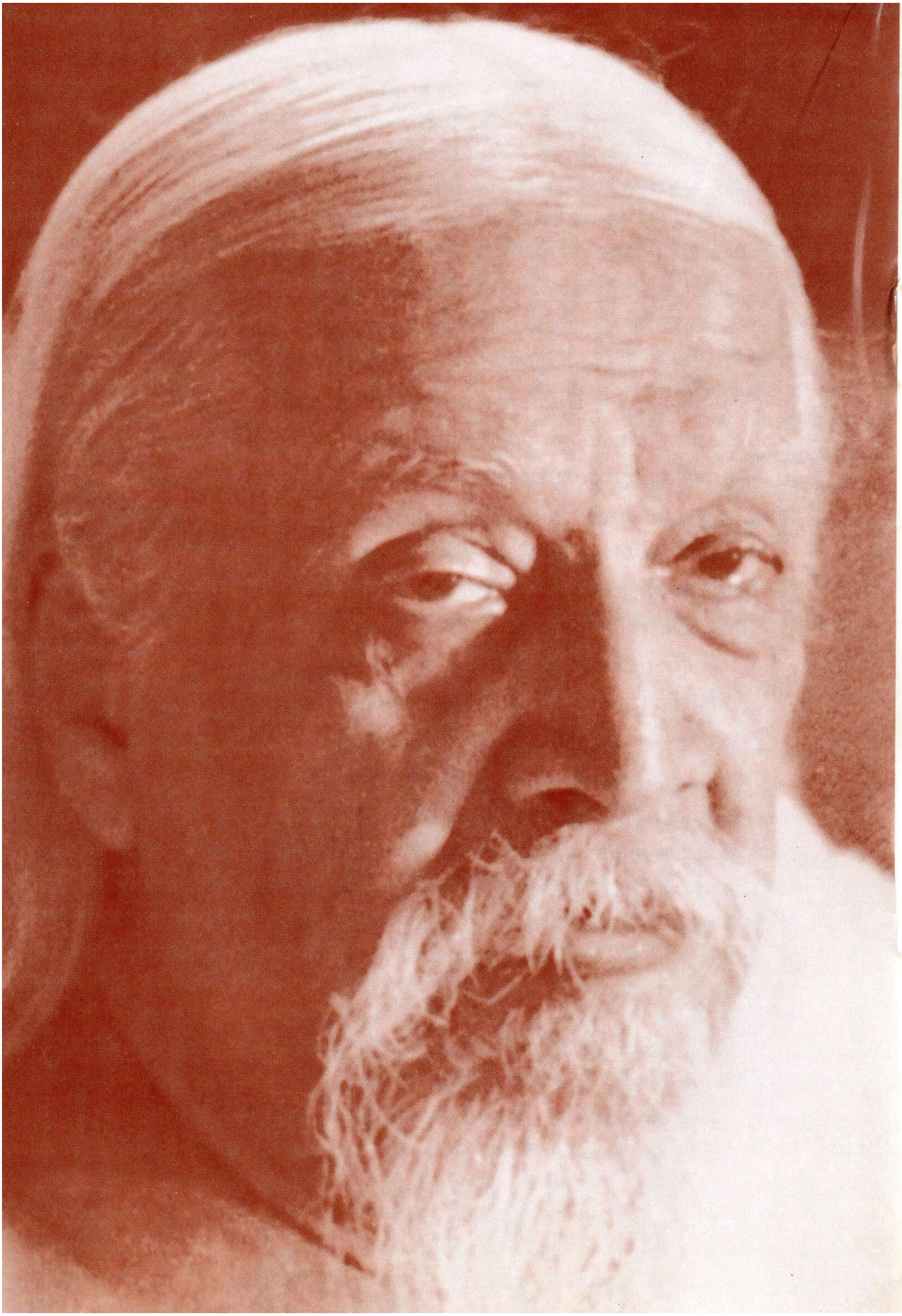
మూలం: శ్రీఅరవిందులు

The Future (భవిష్యత్తు)

The incarnate dual Power shall open God's door,
Eternal supermind touch earthly Time.
The superman shall wake in mortal man
And manifest the hidden demigod
Or grow into the God-Light and God-Force
Revealing the secret deity in the cave. …
Then in the process of evolving Time
All shall be drawn into a single plan,
A divine harmony shall be earth's law,
Beauty and Joy remould her way to live: …
The frontiers of the Ignorance shall recede,
More and more souls shall enter into light,
Minds lit, inspired, the occult summoner hear
And lives blaze with a sudden inner flame
And hearts grow enamoured of divine delight
And human wills tune to the divine will,
These separate selves the Spirit's oneness feel,
These senses of heavenly sense grow capable,
The flesh and nerves of a strange ethereal joy
And mortal bodies of immortality. …
Nature shall live to manifest secret God,
The Spirit shall take up the human play,
This earthly life become the life divine.

Sri Aurobindo

శ్రీఅరవిందులు

ప్రపంచ చరిత్రలో శ్రీఅరవిందుల స్థానము ఒక ప్రవక్తగా కాదు సరికదా ఒక దార్శనికునిగా కూడా కాదు. అది పరమేశ్వరుని సంకల్పము. ఆయన యిచ్ఛా విలసనము.

*

శ్రీఅరవిందులు ఇప్పుడున్న మతాలకు పోటీగా మరొక మతాన్ని స్థాపించేందుకు రాలేదు. ఈ పాతవ్యవస్థను, సాంప్రదాయాలను కూలద్రోసి రాబోవు బంగారు భవిష్యత్తుకు ఒక మార్గమునేర్ప రచేందుకే వారు అరుదెంచారు.

మూలం: శ్రీమాత

శ్రీఅరవిందుల ఆశీస్సులు

అసతోమా సద్గమయ।
తమసోమా జ్యోతిర్గమయ।
మృత్యోర్మామృతం గమయ॥
ఓం శాంతిః! శాంతిః! శాంతిః!

(బృహదారణ్యకోపనిషత్తు I. 3. 28)

తథాస్తు
శ్రీఅరవింద

అసత్తునుండి సత్తునకు, తిమిరమునుండి తేజమునకు, మృత్యువునుండి అమరత్వమునకు. ఓం శాంతిః! శాంతిః! శాంతిః!

తథాస్తు
శ్రీఅరవిందులు

శ్రీమాత

దివ్యమాత సర్వభూతములకు తల్లియైన పరమేశ్వరుని చైతన్యమూ, శక్తీ.

*

ఓం ఆనందమయి చైతన్యమయి సత్యమయి పరమే

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

ఓం – ఆమెయే ఆనందము
ఆమెయే చైతన్యము
ఆమెయే సత్యము
ఆమెయే పరము

*

యా దేవీ సర్వభూతేషు మాతృరూపేణ సంస్థితా।
యా దేవీ సర్వభూతేషు శక్తిరూపేణ సంస్థితా।
యా దేవీ సర్వభూతేషు శాంతిరూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమో నమః॥

ఆమెయే సర్వభూతములందు తల్లిరూపంలో వసించే పరదేవత
ఆమెయే సర్వభూతములందు శక్తిరూపంలో వసించే పరదేవత
ఆమెయే సర్వభూతములందు శాంతిరూపంలో వసించే పరదేవత
ఆమెకు వందనములు, ఆమెకు వందనములు, మళ్ళి మళ్ళి
ఆమెకు వందనములు.

భరతఖండము

భారతదేశం అజరామర భరతశక్తి; ఒక మహనీయ ఆధ్యాత్మిక భావనకు సజీవ చైతన్య శక్తిస్వరూపం; కాలప్రవాహంలో ఎన్ని ఒడిదుడుకులు ఎదురైనా తట్టుకుని నిలబడగలగడానికి, పునర్వికాసం చెందడానికి వెనుకగల రహస్యం అదే. ఆమెను కాపాడుతూవచ్చిన పరమాద్భుత, సనాతన శక్తి అదే.

*

భారతదేశం అన్ని దేశాలకు గురువు. జగద్గురువు, ప్రగాఢమైన, అంతుచిక్కని వైక్లబ్యాలకు, వైకల్యాలకు గురైన మానవాత్మకు ధన్వంతరి వంటిది. సర్వ మానవాళి జీవితాన్ని వినూతన పంథాలలో తీర్చిదిద్దడానికి, శాంతిని పునరుద్ధరించడానికి భారతదేశం మరోసారి మహాయజ్ఞం సాగించవలసిన తరుణం ఆసన్నమైనది. భగవంతుడు ఆమెకు నిర్దేశించిన భవితవ్యం అదే.

*

భారతావని నెరవేర్చవలసిన దివ్యకార్యానికి, ప్రపంచ భవితవ్యాన్ని సఫలీకృతం చేయడంలో ఆమె నిర్వహించే పాత్రకు చరిత్రపుటలే తార్కాణాలు. ప్రస్తుతం ఆమె అనుభవిస్తున్న కష్టాలు, కడగండ్లు, అగ్నిపరీక్షల వెనుక నున్న రహస్య మిదే. మన ఆత్మతేజోమయ విస్ఫూర్తికి తగిన రూపాలను తిరిగి రూపుదిద్దుకోవాలి. ఈ స్ఫూర్తికి శక్తివంతమైన, క్రొంగ్రొత్త రూపకల్పనలకు, క్రొంగ్రొత్త మార్గాన్ని మనం ఆవిష్కరించాలి; తదనుగుణంగా నూతన సాధనా సంపత్తిని సంసిద్ధం చేసుకోవాలి.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

మానవాళి సమైక్యత

ప్రాణులన్నియు ఒకే చిదాత్మలో ఏకమై యున్నను శరీరధారుల నందున వేరుపడి యున్నవి. అజ్ఞానవశమున అవి తాము విశ్వాత్మ (సమిష్టి 'నేను') యొక్క అంశలమనియు, తమ మనో ప్రాణదేహముల కాధారమైన చైతన్యమొక్కటే ననియు తెలుసు కోలేకున్నవి. యోగం ద్వారా అహంకార తెర తొలగినప్పుడు వాటికి ఆత్మజ్ఞానము, సర్వాంతర్యామియైన భగవత్సాక్షాత్కా రము కలుగును.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

మానవజాతి సమైక్యతను ఒకే వేషభాషల నవలంబించుట వలనయో లేక ఒక వర్గము వారు ఇతరులను లొంగదీయుట వలనయో సాధ్యము కాదు. వివిధ జాతుల సంయోజన మేర్పడి, ఒక్కొక్క జీవి తన సంస్కృతి, సాంప్రదాయములకు అనువగు స్థానమును సంపాదించి, సమిష్టి కార్యకలాపములలో చురుకుగా పాల్గొనగలిగినప్పుడే మానవాభివృద్ధికి దోహదపడు సుస్థిరమైన ఐక్యత సంభవించగలదు. ఆ సంఘమునందు ఐక్యత నిరవధి కముగా కొనసాగుటకు దానికి విస్తృతము, ఉన్నతమునైన కేంద్రమొకటి (సర్వ మానవ సౌభ్రాతృత్వ రూపమున) ఉండుట అవసరము. ఇంకను ఆ సంఘములో విభిన్నభావముల ప్రక టనకు సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య ముండవలెను.

*

మానవులలో ఐక్యతను ఒకే బాహ్యప్రవృత్తి ద్వారా గాక, ఆంతరిక నిత్యాఖండ ఏకత్వానుభూతి వలననే సాధించవీల గును.

మూలం: శ్రీమాత